

Mens vi venter på, at sydvesten kommer og løsner den frosne jord...

Vi har for længst passeret kyndelmisse eller Kjørnes Knud, som jo er 2. februar og i forgangne tider blev denne dag fejret som en lysmesse, for nu var halvdelen af vinteren gået. Mange varsler for året blev spået, alt efter hvordan vejret var denne dag. Det skal jeg afholde mig fra at gisne om, men med Blicher er jeg helt enig, når han skriver: - Inderlig jeg længes efter vår, men vint'ren strenges, atter vinden om til nord..

Vi var ellers lige gået i gang med at få styr på de mange hønseflokk, vi har i Mejrup og omegn, men vi nåede slet ikke ud i yderområderne, før jorden igen frøs til, og sneen atter vælter ned.

Udparringen er sat på stand by, i flokken er det bedst at være i hårdt vejr, men lyset rykker i hønsene, når vi er godt henne i februar. Der skal ikke mange dages tøvvej til, før flokkene kaster sig ud i drabelige kampe, så fjerene flyver, inden de lige så stille går hver til sit parvis, nå ja, også her står der høns alene tilbage som Per Tot.

Om foråret er tiden kommet: nu skal der trænes, nu skal den sidste finesse lige pudses af for vinderklassehunden, som jo egentlig bare behøver at komme i kondition. Næh, nu er det unghunden, det gælder. Og her er der rigtig mange brikker, der skal falde på plads, og måtte manden så bare have for øje, at Rom ikke blev bygget på en dag, og at så vigtig er det vel heller ikke, at hunden bliver i orden sådan lige med det vuns. Åben klasse hunden derimod må nok mærke, at nu er livets alvor rykket nærmere.

Et gammelt ord siger, at ting tager tid. Det kunne en eller anden hundefører nok have behov for at ihukomme..

Vi har fået et forårsderby ud fra ønsket om at give hundene større chancer for at komme for fugl.

En rigtig god idé, ikke mindst hvis vejrguderne også vil spille med og det vil de formodentlig de fleste år, men det lader sig ikke skjule, at der er trængsel om foråret med at få prøver afviklet. Det er trods alt lettere i september, hvor vejrguderne ikke er joker.

Det er ganske vist, at gennemsnitsalderen blandt klubbens medlemmer stiger for hvert år – heldigvis må man sige, men der sker altså også noget i den yngre ende.

Jeg har haft den glæde at være sammen med to af Dansk Pointer Klubs yngre medlemmer for nylig – Næmlig sønderjyden Mathias Nissen, der skal konfirmeres her i foråret og fjandboen Søren Espersen, som venter på at 8.klasse bliver færdig, så han kan komme på Venø Efterskole og surfe og se på piger og sådan.

Mathias har Fugledes Opal, en unghund som skal på derby. På en julejagt frydede jeg mig over samhørigheden og glæden mellem dreng og hund. Opal er en fin apportør, som naturligvis kan alle apporteringens discipliner med små vink fra dens rolige fører. Mathias har i amerikansk lotteri vundet en træningstur her i Mejrup, og Jens og jeg glæder os til dagen.

Søren har Matresses Lotus, som jeg så til fællestræning på Kongenshus Hede her i foråret. Lotus havde en flænge i en pote, men den var ved at være lægt, og da den fik en af Jens Haves poteposer på, gik den stort og flot. Også her lyste glæden ud af hund og fører.

Jeg glæder mig til at se, hvordan det vil gå på derby. Et er i hvert fald sikkert: Mathias og Søren har gjort deres hjemmearbejde grundigt og flot..

KNÆK OG BRÆK!

NMO

Mathias Nissen & Søren Espersen